KÖYLÜ

SAHİBİ, SORUMLU MD. DOĞAN TARKAN ■ ONBEŞ GÜNLÜK GAZETE

BU KİMİN MECLİSİ

Eskiden başımızda padişah vardı. Bu padişah dedikleri sarayında oturur, eli ni sıcak sudan soğuk suya sokmaz, üstelik de o ne derse kanun sayılırdı. Sözü, buyruğu kanundu!.. Sonra seferberlik oldu. Cümle büyük devletler, bugünkü Amerika ve de İngiliz, Fransız, İtalyan, Alman, bir de yanlarında Yunan, hep birlikte yurdumuza, mubarek toprağımıza girdiler. Başımızdaki padişah ise; «Aman,» dedi, «benim saraylarıma, malıma mülküme, cariyelerime, paracıklarıma dokunmayın da, ne ederseniz edin.» dedi. Gâvur düşman girdi yurdumuza da bölüşmeye kalktı toprağımızı. Hemi de müslüman padişahı ile birlik olarak.. İşte o zaman bu fukara Türk halkı bir yekindi, bir doğruldu.. Kaptı silâh adına neyi varsa; kazması, küreği, mavzeri, tüfeği ile dikildi karşısına cümle cihanın... Hemi de gâvur ile birlik olan satılmışın, yani padişahın. Tamam dört yıl döğüştü yedi düvenin ejderhasıylâ. Sürdü çıkardı düşmanı yurdumuzdan. Tuttu kulağından attı dışarı padişahı... «Var yürü» dedi, « o birlik olduğun düşmanın memleketinde otur gayri....»

Ve bundan sonra dedi ki Türk Halkı; «Gayri bize padişah neyi gerekmez. Bir adamın sözü - buyruğu kanın yerine geçebilmez... Kendi içimizden adamlar, ama iyi-has adamlar seçeriz. Aklı başında, halkından yana, bizi tanır, derdimizi bilir adamlar... Otururlar, bizim adımıza düşünür - taşınır, karar verirler. Bundan böyle değirmenin çarkı bizden yana dönecek. Dört yıl sınarız seçtiğimiz adamları. Eğer adam çıkarlarsa ne âlâ, bizi bir iyicene temsil ederlerse ne güzel... tutar bir daha seçeriz. Yok, beğenmezsek, çıkarırız temsilcilikten. Adam kıtlığı yok ya Türk Halkının içinde. «İşte Türk Halkı, gâvur ile birlikte padişahı da dehledikten sonra şöyle güzelcene bir yapı kurdu. İçine de seçip kendi temsilcilerini oturttu. Milletin temsilcilerinin bir araya gelmesiyle kurulan bu topluluğa da «MİLLET MECLİSİ» dendi. Artık padişah yok. Millet kendi kendini yönetecek; kendi seçtiği bu Millet Meclisi'ne kendinden yana kanunlar yaptıracak. Bu kanunlarla fukaralıktan kurtulacak, adam gibi, insan gibi yaşıyacak.

Şimdi bir düşünelim bakalım : gâvur ile padişahı attık. Eee? Kendi temsilcimizdir diye bir sürü adamı seçip biraraya getirdik. Sonra? Aradan bir dolu zaman geçti. Dört yıl, dört yıl daha... bir seçim, bir seçim daha.. bir başbakan, bir başbakan daha.. vekiller ve de millet vekilleri.. Ya sonra ne oldu? Padişahlık devrinde yüzü gülmeyen fukara sınıfının, çalışan didinen emekçi tayfasının yüzü güldü mü?.. Milletin vekilidir diye seçip koltuklara oturttuğumuz adamlar, milletin hayrına yararına kanunlar yaptı mı? Zenginin daha da zenginleşmesi, fukaranın iyice fukara olmasından başka ne işe yaradı bu kanunlar?

Öyleyse bir iyicene düşünelim şimdi: Bu meclislere giren adamlar, gerçekten halkımızın, yani bizim temsilcilerimiz mi acaba? Şöyle bir gözden geçirelim hepsini... Kim bunlar? Toprak ağaları, fabrika beyleri, apartuman efendileri.. Yani hep zenginler ve de zenginlerin adamları. Yani bu ağalar, beyler mi bizi temsil edecek? Yani milletin çoğunluğunu ben diyeyim otuz milyon sen de ki otuziki milyon, fukara Türk halkını milletin içindeki bu bir avuç zenginle onların adamları mı temsil edecek? Geç ağam, geç, «Ağanın keyfi gelinceye, fukaranın canı çıkar...»

Ama yavaş yavaş anlamaya başlıyoruz gayrı. Padişahlık gitmiş, meslisçilik gelmiş, de ne olmuş? Fukaranın derdi düzeni değişmedikten sonra hepsi bir. Milletin meclisleri o bir avuç zenginin temsilcileriyle doluysa kanunlar hep o bir avuç zenginin çıkarına yapılacak. Halbuki, bizim temsilcilerimizin ağır bastığı meclislerde kanunlar elbette başka türlü çıkacaktır. Zengin zenginden yana yontar, fukara fukaradan yana. Fukaranın yaptığı kanun elbette fukaralığı ortadan kaldıracak kanundur. Zenginin yaptığı kanunsa ancak kendi işine yarar. Öyleyse; madem ki fukara fukaradan yana, zengin de zenginden yana yontuyor; fukaranın kanununu fukaranın kendisi yapmalı.

Fukara nasıl yapar kendi kanununu?. Şöyle yapar : Köylüyü-işçiyi ve de köylü işçiden yana olanları o meslise yollar O meclisi köylü - işçi ve de köylü - işçiden yana olan mebuslarla doldurur. Eli kalem tutan namuslu okumuşlara;« Hazırla bakalım, şu benim derdime çare olacak kanunu» diye buyurur. Buyruk padişahın buyruğu değil, halkın buyruğu... Buyruk zenginin buyruğu değil, fukaranın buyruğu.. Buyruğu yerine getirecek eli kalem tutan kişiler de, kişizade değil, fukara halktan yana... Otururlar, konuşurlar, düşünürler, ve de hazırlarlar kanunu kendi akıllarınca... Getirir, gösterirler bu işçiden - köylüden çıkmış mebuslara... Hep birlikte oturup incelerler. Okutur; satır satır anlattırırlar. Köylüden - işçiden - emekçiden yana ise bu kanun, «he» derler, kaldırırlar ellerini havaya, «İşte bu kanun, kanun olsun...» derler. Değilse, «Yok, bu olmaz; yenisi hazırlansın» diye buyururlar.

Milletin meclisini Türk Halkının öz adamları doldurmuşsa, elbette ki onların dediği olacak. Onlar ellerini kaldırmayınca hiçbir kanun geçemez. Onlar ellerini kaldırdı mı, o saat kanun olur, o kanun...

Madem ki demokrasi dedikleri bir şey var memlekette; öyleyse zengin sınıfı gibi fukara halkımız da, çalışan emekçi sınıfı da iktidara gelebilmelidir.

Öyleyse sınıfımızı bilelim dostlar... Emekçilerin, işçilerin, köylülerin ve de emekten yana olanların meclisini kuralım. Kuralım ki, bir daha kimse bizi ezmeye... Bir daha kimse gâvurla ortak olup, Türk Halkını soymaya...

Unutmayalım kardeşler, unutmayalım; biz başka bir sınıfız, zenginler başka bir sınıf.

Eridi yokuşlar yöneldik düze
Boşuna bu çaba bu engel bize
İşçi köylü kendi meclisimize
Biz kendimiz dolacağız yakındır

Aşık İHSANİ

KÖYLÜ'den soralım

SORU : Bugün Meclis'te kaç Milletvekili var?

CEVAP : Dörtyüzelli.

SORU : Kimler Milletvekili olabilir?

CEVAP : Otuz yaşını bitirmiş, okuma yazması olan, namuslu, aklı başında her vatandaş, eğer askerliğini yapmışsa milletvekili olabilir. Seçim kanununa göre böyle.. Ama aslında iş hiç de böyle değil.. Bir kere zengin sınıfının partilerinden mebus olmak isteyen kişi, paralı kişi olmalı. Yani önce mebus adayı olabilmek için zengin partilerine üç-beş bin lirayı vermek gerek. Bu ayakbastı parası. Aday olduk. Seçilmek içinse, daha başka marifetler gerek. Daha bol para, daha bol yalan..

Uzun sözün kısası, fukaranın ve de fukaradan yana olanın, zengin partilerinden milletvekili seçilmesi hayal..

SORU: Peki, Türkiye'de fukaranın da milletvekili olabileceği bir parti yok mu?

CEVAP : Kanun; otuz yaşını tirmiş, okuma yazmasl olan, askerliğini yapmış, namuslu, aklı başında her vatandaşın milletvekili olabileceğini söylüyor. Yok zenginlikmiş, yok fukaralıkmış, kanun bunu şart koymamış. Üstelik, halkın çoğunluğu fukara olduğuna göre ve de Türkiye'de demokrasi olduğuna göre, milletvekillerinin çoğunluğu da fukara ya da fukaradan yana olmalı.. Öyleyse, Türkiye'de parası olmayanın da milletvekili olabileceği bir parti aramak gerek. Böyle bir parti vardır; söylemesi bizden, araması sizden..

SORU : Milletvekili ne yapar?

CEVAP : Milletvekili kanun yapar, kanun bozar... Yani, milletvekili kimin vekili? Milletin vekili? Milletvekilini kim seçer? Millet seçer. Öyleyse işte o kanun milletin yararına yapar, milletin yararına bozar. Eğer milletvekili, milletin çoğunluğunun vekili değilse... Yani köylünün - işçinin, küçük esnafın, sanatkârın yani tüm emekçilerin vekili değilse, o kanunu elbette bir avuç zengin sınıfının yararına yapar.

SORU : Bugün Mecliste köylü ve köylüden yana kaç milletvekili var?

CEVAP : Ondört milletvekili,

SORU : Son dört yıl içinde bizden, yani köylüden - işçiden yana kaç kanun meclislerden çıktı?

CEVAP : Hiç!..

SORU : Hani bizden yana ondört milletvekili vardı?..

CEVAP : Bizden yana ondört zengin sınıfından yana 436 milletvekili vardı. Ondört elin nesi var, dörtyüzotuzaltı elin sesi var.. Köylüden - işçiden yana kanun çıkmasını istiyorsak, o meclisi biz doldurmalıyız.

ATASÖZLERİ

Biz fukaraların ataları başka türlü söylemiş, zenginin ataları başka türlü söylemiş. Fukaranın atası başka türlü öğütlemiş, zenginin atası başka türlü öğütlemiş. Zenginin atası azla yetinmeyi öğütlemiş, kendi malına göz dikilmemesini öğütlemiş, zenginliğin de fukaralığın da Allahın emri olduğunu öğütlemiş, alınyazısı olduğunu öğütlemiş. Böyle yalanlarla, yanlışlarla uyutmaya kalkmış fukaraları. Fukaranın atası yutmamış bunları, böyle yutturmacalara kanmamayı öğütlemiş. Fukaranın atası kötüyü değil, iyiyi öğütlemiş, haksız kazancı değil, alınterini öğütlemiş. Zaman zaman da çalışmadan kazananla alay etmiş, ona gözdağı vermiş, kendi büyük gücünü efendice sezdirmiş ona. İşte size fukaranın atasözleriyle, zenginin atasözlerinden bir kaçı. Varın siz düşünün bu sözler üzerinde. Hangisi gerçek, hangisi yutturmaca. Hangisi sizden yana, hangisi size karşı. Varın siz karar verin.

ZENGİNİN ATASI BÖYLE DER

Ağası güçlü olanın baltası keskin olur

Ata malı olan yerde özün kazandığı haramdır

Allah bilir kulunu ona göre verir çulunu

Borç yiğidin kamçısıdır

Para parayı çeker

Bin işçi bir başçı

HALKIN ATASI BÖYLE DER

Ağanın keyfi gelinceye fukaranın canı çıkar

Ata malı mal olmaz kendin kazanmak gerek

Allah bilir kul da sezer

Borç alan derd alır

Paranın anası iştir

Bir başa bir göz yeter

KÖYLÜ'den mektup

Kardeşler,

Bu sütunda biribirimizle mektuplaşacağız.

Derdimizi - davamızı bu sütundan biribirimize ileteceğiz.

Köyümüzde olup bitenleri diğer köylerdeki kardeşlerimize buradan duyuracağız.

Memlekette olup bitenler hakkında köylü kardeşlerimizin düşüncelerini bu sütünda yazacağız.

Şimdi KÖYLÜ'nün sizden istediği şu :

— Gazeteyi siz okuduktan sonra bütün hemşerilere de okutun.

— Beğendiğiniz yazıları, beğenmediğiniz yazıları KÖYLÜ Gazetesi'ne bildirin.

— Gazetede yazılmasını istediğiniz davaları, dertleri, haberleri KÖYLÜ Gazetesi'ne anlatın.

— Gazeteyi devamlı okumak ve de okutmak isteyen köylü hemşerilerinizin adreslerini Gazete'ye yollayın.

— Gazeteyi tekrar tekrar okuduktan sonra saklayıp biriktirin.

Cümlenize selâm ederiz..

KÖYLÜ

Üstümüze çökün yeyin
Keyfinize bakın geyin
İş istersek yoktur deyin
Kapı kapı yorun bizi
Dert üstüne dert alırız
Sanmayın böyle kalırız
Helbet birgün uyanırız
Siz o zaman görün bizi

Aşık İHSANİ

KÖYLÜ GAZETESİ
Süleyman Sırrı Sok. 2/8
Yenişehir - ANKARA

SER Matbaası — Ankara